

Недоступен ни однин перевод.

Аз сулх нагӯед дигар, чониби чангед,

Паймони шумо зоеъаи когазу ранг аст.

Хам матлабу хам мазхабатон курсиву чох аст,

Бандед даханхо, ба худо мояи нанг аст.

Фаридун Рахнавард.

Кӯшиши сеюми Мухиддин Кабирӣ барои созмон додани ҳадди акалл Иттиҳоди калбакии неруҳои муҳолифини Тоҷикистон низ ба таври оӣӣ ноком шуд. Расо як сол қабл, пас аз он ки Кабирӣ дар Аврупо мустақар шуд, кӯшиши зиёд кард, ки дар ин шаҳри Германия Иттиҳод ташкил намояд. Намояндагони Кабирӣ аз роҳбарони Созмони неруҳои созандаи Тоҷикистон, Харақати Ватандор ва Гурӯҳи 24 қотеона хоҳиш мекарданд, ки дар Форуми баргузорнамудаи ӯ иштирок намоянд. Атовуллоев таклифи онҳоро нодида гирифт, бачаҳо аз Гурӯҳи 24 баъд аз иштирок дар Форум, ки ба саҳнасозӣ ва таърифу тавсифи Кабирӣ табдил ёфт, сареъ изҳор доштанд: «Пас аз ин мо бо Хизби нахзат ҳеҷ гуна равобит нахоҳем дошт!» Ин дар ҳолест, ки одамони Кабирӣ ба онҳо кӯҳи тиллоӣ ваъда карда буданд: «Бо мо ҳамроҳ шавед, тағӣ пул мемонед!» Дар ҳақиқат дар масъалаи пул Кабирӣ ҳеҷ мушкиле надорад. Эрон фаъолияти ӯро валинеъматона маблағгузорӣ мекунад.

Он вақт кӯшиши ташкили Иттиҳод ба нокомӣ дучор шуд. (Шарҳи муфассал дар ин бора, дар саҳифаи фејсбуки ман, 4 сентябри соли 2017)

Сентябри соли 2017 Кабирӣ маротибаи дуюм кӯшиш кард, ки дар Варшава Иттиҳод ташкил кунад ва барои ин ду баҳона дошт - қорабиниҳои яке аз соҳторҳои САҲА (БДИПЧ) ва солгарди Истиқлолияти Тоҷикистон. (Бояд гуфт, ки қорабиниҳои мазкур, ки дар он

Кабирӣ баромад дошт, аз чониби таблиггарони дурӯғини ӯ ҳамчун нишасти САҲА баён карда шуд). Ба ҳамаи чехраҳои саршиноси тоҷик дар Аврупо ва Россия боз даъватнома фиристода, ваъда карданд – биёед, ҳамаи харч ба зиммаи мост. Онҳое ба ин дом афтоданд, ки аз ҳисоби дигарон сайр карданро дӯст медоранд. Атовуллоев ин дафъа ба даъват зуд ва дар шакли дағал посух гардонид – бо шумо будан шармандагист! Чавонон аз Ғуруҳи 24 ҳам ҳамин гуна посух доданд.

Он вақт дар Варшава хуш аз сари Кабирӣ парид ва ба чонибдоронаш изҳор дошт, ки шояд ба истеъфо равад. Ба гуфтан гуфт, аммо агар хохиши

зиёд ҳам дошта бошад, ӯ наметавонад тичорати дар асоси сиёсат бунёдкардаашро канор гузорад. Зеро дасту пойи ӯ аз чониби ҳадамоти махсуси эронӣ баста аст – пули зиёдро ба ҳаво бод медиханд, аммо натиҷа кучост? Иттиҳод кучост? Дар ҳолати яъсу навмедӣ ӯ иттиҳодияҳои калбакии Озодандешон, Ислохотхоҳон ва Дастгирии мухочирони меҳнатиро ташкил намуд.

- Инҳо фарзандони ҳаромии Ҳизби нахзат ва Кабирӣ ҳастанд, -чунин гуфт як нафаре, ки аз ин ҳама бозиро оғох буда, бо шахсони атрофи ӯ наздикӣ дорад.- Тоҷиконе, ки дар Аврупо байни мухочирони тоҷик обрӯву эътибор доранд ё намехоҳанд ба сиёсат сару кор гиранд, ё хохиш надоранд, ки бо Кабирӣ ҳамкорӣ дошта бошанд. Ва ин созмонхое, ки расман ташкил шудаанд, дар ниҳоят барои ташкили Иттиҳоди зикргардида аст.

Аммо бо роҳбарони дурӯғин ин созмонҳо боз ҳам ноком хоҳанд шуд. Барои мисол, Шарофиддин Ғадоев. Шарофиддин, ки собик ронандаи Умаралӣ Қувватов буда, бесавод аст ва на забони русиву на тоҷикиро медонад, барои Кабирӣ сарбории зиёдотӣ аст. Ба матлабхое, ки дар шабакаҳои иҷтимоӣ нашр мешаванд, аз номи ӯ нафари дигар шарҳ менависад. Мусоҳибаи ӯро нафари дигар омода мекунад. Ва ин нафар на танҳо савол омода мекунад, ҳатто посуххоро низ ҳудаф эҷод менамояд. Баъзан Шарофиддин бесаводии худро ба намоиш гузошта, бо забони шикаста менависад: «Акам мада тилфон кад. Гуфт шерои нар ма бо шумоюм. Биёен чигарша меканем, шашликш мэкнем!» Ин гуна шарҳро ӯ пас аз мутолиаи мусоҳибаи Абдулмачид Достиев дар сомонаи «Озодӣ» навишт.

Ва ана ҳамин Шарофиддин – ислохотхоҳ аст! На танҳо ислохотхоҳ, балки сардори ҳамаи ислохотхоҳон дар созмони дурӯғинашон аст! Тавре Додочон Атовуллоев истехзоомез иброз медорад, Шарофиддин – оянда ислохотхоҳ, наметавонад барои худ муайян созад, ки калимаи рушд чӣ маънӣ дорад – ҳасиб ё ҳасибча? Акнун тасаввур намоед

Шарофиддин ва Исфандиёри Назар, ки маълумоти олий дорад, шоири бомахорат ва публисист асту барои ташриф ба Дортмунд даъват шуда буд – хаммаслақанд! Исфандиёр! Узр меҳоҳам, агар Шуморо таҳкир карда бошам!

Чанде пеш ба ман дӯстон барномаи конфронс ва рӯйхати иштирокчиёни онро фиристоданд. Дар ин рӯйхат номи Хафиз Бобоёров ва Додочон Атовуллоевро дида, дар хайрат афтодам. Дарҳол ба Додочон

занг задам: «Дар конференсия дар бораи чӣ суҳбат мекунед?», - аз ӯ пурсидам. Чунин посух дод:

- Шаби 14 ба 15 июл ман лаҳзае ҳоб накардам! Бе ист ба занги телефони дӯстон аз тамоми ғӯшаву қанори олам посух додам, ки ҳуди ҳамин саволро меоданд. Ман босаброна ғаҳмонидам, ки тақлифро қатъиян рад кардам ва дар ин қамъомад иштирок намекунам. Бисёриҳо ба ман бовар намекарданд ва баргашта мекурсиданд, ки қомат дар рӯйхат ҳаст, қаро иштироқатро пинҳон меқунӣ? Субҳ қачбур шудам дар фејсбук бо изҳорот баромад қунам ва шарҳ диҳам, ки тақлифи иштирок дар ин қамъомадро қатъиян рад кардам. Қомҳои Хафиз Бобоёров, Абдуқазими Абдуваҳоб ва ман дар рӯйхат ҳаққун ғиреби назар ворид карда шудааст, то ки нағарони шубҳадошта дар конфронс иштирок намојанд. Бо дидани қомҳои боло онҳо шояд ба Дортмунд таширф меоварданд. Ба як нуқтаи дигар таваққуҳ намојед – ҳамаи онҳо, ки дар рӯйхат ҳастанд, ҳаққун шаҳқони одӣ зикр карда шудаанд. Танҳо Қабирӣ ҳаққун Устод Муҳиддин Қабирӣ зикр ёфтааст. Таблиғгарони беқавод ўро аз ҳама баромадқунандагон боло меғуздоранд ва ишора менамоянд, ки «мо шуморо даъват қардем, лекин ҳамаи шумо аз пешқои мо поёнед ва бояд инро эътироф қунед».

Ҳамаи қочикони саршиноси дар Аврупову Русия истиқоматдошта, Ҳаракати Ватандор, Иттиҳоди неруҳои созандаи Тоҷикистон ва Ғуруҳи 24 ба Қабирӣ барои намоиш лозим буд. Ағар ҳамаи даъватшудагон ба Дортмунд ҳозир мешуданд, он қаласаро ба навор меғирифтанд ва ба ҳоқағони ҳуд меғиристоданд, ҳаққун далел – мана, эътилофе, ки аз мо талаб доред, ташиқил шуд! Ва Муҳиддин Қабирӣ пешқои он аст! Супориши шуморо иҷро қардем! Пағоҳ биғзор ин эътилоф пароканда шавад – ин дигар муҳим нест.

Қамъомад дар Дортмунд – ғитнаи номуваффақи нақбатии Қабирӣ аст.

Боз як сабаби дигаре хаст, ки наметавонам бо Кабирӣ якҷо бошам. Аллакай се сол мешавад, ки нафарони наздики ӯ дар шабакахои иҷтимоӣ сиёҳкунии маро катъ намекунанд ва ба таҳқир ва тӯҳмат дар ҳаққи ман пардохтаанд. Дар баробари ин, одамони дигари ӯ маро даъват мекунанд, баъзан илтиҷо менамоянд, ки бо онҳо бипайвандам. Дар ин духӯрагӣ мантикро мебинед? Посуҳи ин суол дар ихтиёри шумост!»

Конфронсро ифтитоҳ карда, роҳбари кумитаи ташкилӣ Муҳаммадсаид Ризоӣ кайд кард, ки дар толор 300 нафар иштирокчи ҳузур доранд. «Ба Худо касам меҳӯрам, ки дар он ҷо 65-70 нафар итирок дошт!,-

гуфт яке аз иштирокдорон.- Вакте Ризоӣ 300 нафар гуфт, беихтиёр ба атроф назар кардам. Охир дар толор чанд маротиба камтар одам ҳузур дошт!»

«Ҳукумати оилавӣ», «ҳукумати фасодзада» - ин ибораҳо аз забони қариб ҳамаи баромадкунандагон садо меод. Худи шумо кистед? Кӣ ба шумо ҳуқуқ дод, ки аз худ додрас (судя) тарошед? Як маротиба ба оина нигаред – ҳамаи роҳбарони ҳизбатон аз як авлоданд. Дар мавриди фасод бошад, мансабдорони имрӯзаи тоҷик ба роҳбарони шумо шогирд ҳам шуда наметавонанд. Давоми 5 сол дар Афғонистон онҳо ба дуздии маблағҳое машғул буданд, ки аз ҷониби сарчашмаҳои ҳукумативу гайриҳукуматӣ барои ғурезагон интиқол мешуданд. Баъдан, соли 1997 ба Тоҷикистон ҳамчун шахсони сарватмандтарин баргашта, дар Комиссияи оштии миллӣ коррупсияро қонунӣ карданд – вазифахоро тибқи квотаи 30- дарсада ошқоро мефурӯхтанд. Роҳбари қонунии шумо Муҳиддин Кабирӣ – коррупсионери сатҳи ҷаҳонӣ аст. Муборизаи ӯ барои мансабро кишвари хориҷӣ маблағгузорӣ мекунад. Дар ҳоле ки давлати Эрон дастгирии молии Кабириро пинҳон намекунад, худи ӯ бе ҳаё ва ҷиддан ҳақиқатро пинҳон менамояд.

Дар дилхоҳ кишвари мутамаддини ҷаҳон нерӯҳои сиёсӣ, ки аз хориҷа маблағгузорӣ мешаванд, гайриқонунӣ эълон гардида, муассисони он ба ҷавобгарии ҷиноӣ қашида мешаванд. Барои мисол дур намеравем. Вакте муайян гардид, ки президенти собиқи Франсия Николя Саркозӣ дар маъракаи пешазинтиҳоботии худ аз маблағҳои Муаммар Қаззофӣ истифода кардааст, нисбат ба ӯ дарҳол парвандаи ҷиноӣ боз карда шуд ва ӯ ба мурдаи сиёсӣ табдил ёфт. Солҳои зиёд гузашт, Қаззофӣ дигар зинда нест, Саркозӣ ҳам президент нест. Чанде пеш ӯ дар ҳусуси бозгашташ ба сахнаи сиёсӣ лаб кушод ва пушаймон шуд. Дарҳол ба суду прокуратура даъват карданд.

Мақомоти тоҷик давоми 20 сол ба Хизби нахзат иҷоза доданд, ки аз ҳисоби маблағҳои

сарпарастони хориҷӣ дар Тоҷикистон фаъолияти конунӣ дошта бошанд ва мағзшӯй кунанд. На фақат иҷоза доданд, балки нозӣ ӯро бардошт карданд. Дар ин муддат насли ҷавоне бо майнаи шахшудаву колабӣ ва орь аз тавони андеша ба воя расид, ки кӯр-кӯрона сачда карда метавонистанду бас. Кобилияти мустакилона андеша кардан ва ба ҳақиқат расидани ин наслро замони таваллуд куштаанд. Ин ҷавонон калимаи коммунистро (онҳо кумунист талаффуз мекунанд) чунон бо танаффури ба забон меоранд, ки назди онҳо нафрати ровиёни майдонҳои Душанбеи солҳои 1992 ҳеҷ арзиш надорад. «Хизби манхуси коммунист!!!» -

бо ҳаёхӯй дод мезаданд онҳо. Аз фурупошии Иттиҳоди Шӯравӣ 27 сол сипарӣ шуд, Хизби коммунисти Тоҷикистон ҳам фаъолияти камранг дорад, аммо образи манфури душман аз насл ба насл мерос менамояд. Дар ҳамин ҳол Кабирӣ ва ҷонибдорони ӯ аз такрор ҳаста намешаванд – дарҳои мо барои одамони гуногунандеша боз аст.

Акнун мустакиман ба Муҳиддин Кабирӣ мурочиат мекунам.

- Муҳиддин! Ту шармандаи миллатӣ! Барои он ки ту дар атрофат шармандахоёро ҷамъ кардаӣ, ки барои пул омодаанд ҳар қорро анҷом диҳанд – дурӯғ гӯянд, тухмат кунанд ва хиёнат намоянд!

-Ту Ватанфурӯш! Зеро ту хуб медонӣ, ки хоҷагонат бо дастони ту меҳоханд дар Тоҷикистон боз як табаддулоти хунин анҷом диҳанд. Онҳо ба ту барои омода кардани инқилоби хунии нав пул медиҳанд!

- Ту ҳоини рақами 1 байни сиёсатмадорони тоҷик ҳастӣ, агар тӯро сиёсатмадор гуфтан ҷоиш бошад. Магар ту набудӣ, ки аз эътимоди Раҳматулло Зоиров истифода кардӣ ва вақте ба эътилофи соли 2013 ташкилкардаат ворид шуд, ӯро фурухтӣ? Баъд аз ин дар конфронси Дортмунд бе шарму ҳаё аз ӯ мактуби табрикоӣ интизор шудӣ? Ҳаволаи Зоиров ба Худост, ӯ сиёсатмадорест аз лагери дигар. Ту ҳаммаслакони худро, ки ба игвоят барои кӯшиши табаддулоти давлатӣ дар соли 2015 бовар карданду имрӯз барои ин бо кимати ҳаёти худ дар маҳбасҳои Тоҷикистон нишастаанд, низ фурухтӣ. Ту онҳоро гаравгон гузоштиву амнияти худро таъмин намудӣ. Чӣ гуна пастӣ! Нақша пастфитратона тарҳрезӣ шуда буд – агар табаддулот сурат мегирифт, ҳамчун роҳбари Ҳукумати муваққатӣ ба Тоҷикистон бармегаштӣ, агар на, ҳамсангаронат ҷазо мегиранд, на ту! Ҳамин тавр ҳам шуд.

- Вакте Хафиз Бобоёров ба даъвати одамонат чавоби рад дод ва сабабашро низ эълон кард, ҳаммаслақони ту, бо огози маъракаи сиёҳкунӣ ва ифротгаро муаррифӣ кардани ӯ, бори дигар чехраи аслии ҳудро ба намоиш гузоштанд. Шумо воқеан ба шиорҳои классикии солҳои навади ҳуд, ки дар майдонҳои Душанбе садо меоданд, содиқ ҳастед: «Ҳар касе бо мо нест, душмани мост!» Наход то ҳол ту ва ҳаммаслақонат дарк накардаед, ки бо сиёҳкунии Бобоёров дар ҷашми тоҷикони мунаввар эътибори ҳудро ба ҳок ҷаксон кардед?!

Давоми сол, ки шумо ӯро барои пайвастан бо ҳуд даъват мекардед, ӯ одами соҳибэътибор буд. Вакте, ки даъвати шуморо рад кард, ҳамон лаҳза ба душман табдил ёфт. Бобоёров – муҳаққиқи боистеъдод, нафари пок ва одами соҳибэҳтиром, бо мавқеи мушаххаси шахрвандӣ аст, ки тоҷиконро дар Аврупо ба таври шоиста муаррифӣ мекунад!

– Бас аст! – ҳитоб кардӣ ту дар Дортмунд. Бо ин сухани ҳудат ба ту мурочиат мекунам – бас аст! Бас аст дурӯғ гуфтан, ҳиёнат ва ватанфурӯшӣ кардан, ба ҷашми ҳамватанон ҳок пошидан! Суиистифода аз созишномаи соли 1997 бас аст! Иттиҳоди нерӯҳои муҳолифин пас аз тасими мансабҳо ҳуд барҳам ҳӯрд. Ҳамаи он муборизони роҳи Исломи, ки барои озодӣ ва демократия мубориза мебуданд, пас аз ворид шудан ба утолҳои шинаму барҳаво, ки барояшон қотибаҳо ҷой меоварданд ва нишастан ба мошинҳои ҳидматӣ, фаромӯш карданд, ки барои ҷӣ мубориза мебуданд. Ҳар яки онҳо барои ҳарҷи бештар дар мансаб нишастан, дар алоҳидагӣ кӯшиш мекарданд ба Президент Эмомалӣ Раҳмон писанд оянд.

- Ту бо онҳое мемонӣ, ки ҳоло дар атрофат ҳастанд. Агар ягон нафари дигар ба ту ҳамоҳ шавад, дақиқ нафаре хоҳад буд, ки мисли атрофиёнат ҳаст. Агар нафаре пинхонӣ ба ту ҳамоҳ шавад, мисли политтехнологии ту, пас якин ӯ дар андешаи сугуртаи ҳуд аст. Бо умед, ки агар хоҷагонат аз ту рӯ гардонанд, номаълум аз пинхонҳои мебарояд, то ки сарпарастии дигаре пайдо кунад.

- Ту ягон вақт Иттиҳод ташкил менамояӣ. Лекин ин Иттиҳоди дурӯғин ва таҳайюлӣ барои додани ҳисобот ба сарпарастонат хоҳад буд. Одамоне, ки нисбат ба тақдири ояндаи Ватани ҳуд бефарқ нестанд, ҳеҷ гоҳ бо ту нахоҳанд буд.

Тақдири ту ҳамин гуна ҳаваснокарданӣ аст!